

◆ 下

7.

5. Jag öf i dina händer Förtroet min
 fropp och själ; När morgonen sig tänder, Du
 mig din hjälp och sänder, Thy allting gör du väl.

E

GS 1182

Nordbrukaren.

- 1) Till Honom, hvars nåd hvar morgon ic.
- 2) Säll den, som jorden visligt stöter ic.
- 3) Der står en halmtäckt koja, ic.
- 4) Kom; stalbmo! sjung med mig en sång: ic.
- 5) Hwad jag utsår, skall jag skära, ic.
- 6) Friskt mod! låt det gå ic.
- 7) Sig nattens fluggor breda ic.

4. Att samlingslyst är på jorden. Repen
 upp för mig de orden, Att jag
 icke må i jorden Gräfwä ner mitt hjertas hopp,
 Men till högre rymder lyfta Och min hog,
 mitt öga lyfta Öfver årens skiften opp.

5. Kanste Herre! när du låter Jordens
 nya grönska åter, Werer gräset på min graf.
 Gör mig tålig, gör mig trogen, Och när frug-
 ten heldst är mogen, På din winkl den fal-
 le af!

6. Friskt mod! Låt det gå Med spaden i hand,
 Lills solen sin brand Har släckt i det blå.
 Mig lyckan kan swika, men aldrig min Gud,
 När troget jag wandrar allt efter hans bud.
 Arbeta och bed! Arbeta och bed!

7. Friskt mod! Med min lott Jag vill
 vara nöjd Och lefwa med fröjd. Wist är det
 wäl smält Ibland för min hustru och för mi-
 na små; Jag tänker: Gud hjälper dock ofta
 ändå. Arbeta och bed! Arbeta och bed!

8. Men stulle en gång Ej hända mig wäl:
 Ej fruktar min själ Att pinan blir lång.
 Jag tänker: han hjälpt mig så ofta förut,
 Och fast man än lider, så gifs det ett slut.
 Arbeta och bed! Arbeta och bed!

9. Friskt mod! Som en man Jag strider
 mot nöd För dageligt bröd Arbeta jag kan.
 När armen vill domna, då gör jag en bön
 Och arbetar troget, ty hwilan blir stön.
 Arbeta och bed! Arbeta och bed!

2

1. Till honom, hwars nåd hwar morgon är ny,
 Jag morgonens offer vill bära. De dagar,
 som komma, de dagar, som fly, Förtunna har
 Han är of nära, Som, efter sitt råd, Dj le-
 der i nåd, Och sist of upptager med ära.

2. Ja, när wi vårt lefwerne efter Hans
 bud Med tro och lydkighet ställa, Då är Han
 vår Fader, den nådige Gud, Som vill sina
 barn göra sälla; Då flödar allt godt I rike-
 ligt mått Till of från all salighetskälla.

3. Hjelp lofwar Han dem, som arbeta och
 be, Och löftet Han icke skall ryggga. Om Han
 ej wälsignar, förgäfwes of de här pusta och
 plöja och bygga. På jorden wår flit! Till
 himlen wår lit! Se, det gör of karlla och
 trygga!

4. Men må wi, då Herran wår nödtorft
 of ger, Wårt bröst för de arma ej sluta, Och,
 hwad Han af nåd förlänar of mer, Med mät-
 ta och tacksambhet njuta! Då skall Han of,
 blid, I mödnes tid, Dj ej från sitt hjerta
 förskjuta.

5. Th glädje och sorg, som dag och som
 natt, Här måste aflösa hwarandra; Men den,
 som till Gud sin tröst hafwer satt, Skall icke
 Hans skidelse flandra, Men from och förnöjd
 I lefwerets fröjd Och tålig på korsbanan
 wandra.

1

Stunges som No 424. Den signade dag, som wi nu här se.

1. Till honom, hwars nåd hwar morgon är ny,
 Jag morgonens offer vill bära. De dagar,
 som komma, de dagar, som fly, Förtunna har
 Han är of nära, Som, efter sitt råd, Dj le-
 der i nåd, Och sist of upptager med ära.

2. Ja, när wi vårt lefwerne efter Hans
 bud Med tro och lydkighet ställa, Då är Han
 vår Fader, den nådige Gud, Som vill sina
 barn göra sälla; Då flödar allt godt I rike-
 ligt mått Till of från all salighetskälla.

3. Hjelp lofwar Han dem, som arbeta och
 be, Och löftet Han icke skall ryggga. Om Han
 ej wälsignar, förgäfwes of de här pusta och
 plöja och bygga. På jorden wår flit! Till
 himlen wår lit! Se, det gör of karlla och
 trygga!

4. Men må wi, då Herran wår nödtorft
 of ger, Wårt bröst för de arma ej sluta, Och,
 hwad Han af nåd förlänar of mer, Med mät-
 ta och tacksambhet njuta! Då skall Han of,
 blid, I mödnes tid, Dj ej från sitt hjerta
 förskjuta.

5. Th glädje och sorg, som dag och som
 natt, Här måste aflösa hwarandra; Men den,
 som till Gud sin tröst hafwer satt, Skall icke
 Hans skidelse flandra, Men from och förnöjd
 I lefwerets fröjd Och tålig på korsbanan
 wandra.